

Holder af det bestående

At give et portræt af Jakob Ravn er som at samle et puslespil, hvor der hele tiden dukker nye brikker op - som der ikke er plads til.

Han er politiker, der følger sin overbevisning frem for politikken. Han er sportsmanden, der ikke giver op, hverken over for udfordringer eller alder. Han er »far til fire« med en stolthed, han sjældent giver udtryk for.

Han er tænkeren, der glædes over det bestående, og for hvem »fremskridt« ikke altid er af det gode. Og han er læreren - lektoren, der i 25 år har givet de studerende på Byggeteknisk Højskole et indblik i bl.a. bygningshistorie. Og han er meget mere end det - forfatter, tegner, danmarksmester, bilist, naturelsker og moralist - endda en af de uforbederlige, der aldrig giver op.

Jakob Ravn er født og opvokset i Horsens. Sin læreruddannelse tog han på seminariet i Gedved, og værnepligten aftjente hans i Livgarden.

Et viderestudium i tysk, kultur og idehistorie førte ham til Byggeteknisk Højskole, hvor han nu har undervist i 25 år.

Privatlivet deler han med sine kone, journalist Lisbet Ravn, og i hjemmet i Fjordsgade er der med tiden vokset fire børn op. Trine - den ældste, der er etnograf og cand. mag., Lotte, som er agronom, og tvillingerne Mette og Martin, der er henholdsvis revisor og pressefotograf.

Det siges om ham, at han

Jakob Ravn.

DAGENS PORTRÆT

efter tre døtre på rad blev så glad over at se en søn dukke op, at nyheden blev jublet ud over hele byen.

Måske passer det - måske ikke, men sandt er det ihvertfald, at han føler sig »gudsbegavet« med de fire børn, der altid har været en stor del af hans liv.

Også politikken har haft og har stadig en stor rolle i Jakob Ravns liv. I 1974 stiftede han Danmarks første og nu ældste eksisterende Miljøliste, og siden da har han haft sin stol i Horsens byråd.

Det er ikke altid gået stille af, måske fordi han aldrig har fortiet sine meninger og heller aldrig har været bange for at stå alene om dem.

Trods sin til tider om end ikke skarpe, så ligefremme tunge er han afholdt af kollegerne i byrådet og ofte op-

havsmænd til latter i den alvorlige politik.

Og ingen kan have boet i byen ret længe uden at have lagt mærke til hans ihærdige cyklen, svømmen og løben. Nok har han gearet lidt ned med alderen, men det varer nok nogle år, inden han giver op over for de stejleste bakker og trækker raceren i stedet for som nu at tage dem - siddende i sadlen.

Fremskridt og forandringer er ikke ord, han hylder. Han holder af traditionerne, det bestående i livet, naturen og det gamle.

Det betyder ikke, at han lukker øjnene for de ting, som fremskridtet bærer med sig i hans verden. Men han hylder det ikke. Og han så hellere, at vejene snoede sig uden om træerne, fremfor for de rette linier, der kræver sin hugst i skovene.

Hans valgsprog er - først yde så nyde. Men nyde - det kan han bestemt. Både en morgenstund med guld i mund, en løbetur gennem landskabet i Thy, hvor familiens sommerresidens hedder »Ravneredden«, og derefter en kold øl, eller en god årgang på flaske.

Han er nok en udfordring for mange - men også sig selv. Kompromis'er er der ikke rigtig plads til i det liv, han har valgt at leve. Andres forventninger betyder ikke ændringer i hans opfattelse og livsstil. Det, der betyder noget for ham, er ærligheden over for sig selv og sine handlinger - og derfor er det nok ikke helt løgn, når det siges om ham - at han er en af de få. (birte)